

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quomodò patie[n]tia est sacrificium, habens promissionem regni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ent docent exempla patrum, Manasse regis, secundo. Paralip. 33. & Paulus 2 Corinth. ultim. iubet orare & gratias agere, ut misericordia & notitia Dei fiat illustrior. Multò autē meliores sunt eç afflictiones, quas Deus immittit, quām quaū ipsi nobis causa sumus, & maximè sine fide, scilicet quando putat se huiusmodi afflictionib. mereri vitam æternam. fides credit & tenet, quoniam propter nomen Christi & ihu sanguinem saluamur: tales erant afflictiones Sacerdotū Baal, qui cutem suam gladijs lacerabant, & quidam hæretici qui semetipso vulnerabant, & dicebant se talia passos à latronibus propter iustitiam, 3. Reg. 18. vt Philastrius meminit &c. Proximū autem aliquando sponte accersitæ afflictiones, quandò fiunt sine superstitione, id est, dum non accedit falsa opinio, quasi his mereamur vitam & iustitiam, sed prout sunt mortificatio & quædam coactio corporis, ne ni mium indulgeat voluptati & lasciuiae. Sic iubet Christus caueri, ne corda grauentur crapula & ebrietate, &c. Lucæ 21. & 1. Corinth. 9. Paulus castigat corpus. Sic sancti patres & eremitæ sua corpora castigârunt ieunijs, & vigilijs, laboribus, siti, esurie, frigore, &c. 2. Corinth. 11.

Tertiò, afflictiones sunt sacrificia, si patienter perferantur, siue à natura, siue sequitia hominum illatæ. Habet etiam natura sua incomoda, quæ sunt pœnæ peccati, & fiunt voluntate Dei, scilicet diutina infirmitas, cæcitas ac cæteræ crucis, quas in mortali corpore sentimus: multæ etiam sunt tribulaciones iustorum à mundo illatæ, sed cum fuerimus patientes secundum voluntatem Dei, 1. Petr. secundo, tunc fiunt sacrificia nostra quæ Deo offerimus, & sunt illi grata & accepta, Psalm. 50. sacrificium Deo Spiritus contribulatus. Rom. 12. Præbete corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem. Si igitur vis D E O aliquid offerre, patientem animum in ad-

in aduersis hahero: & tot facies sacrificia, quot pericula & afflictiones patienter sustinueris. Deinde patientia est optima virtus Christiani. Philosophi enim laudarunt illam æquabilitatem, animum non frangere in rebus aduersis, ut Cicero in Tusculanis. Quare multò magis laudanda est hæc virtus tolerantiae in Christiano homine, qui patitur & tolerat propter Christum & iustitiam: nam impatiens animus existimat se negligi à Deo, & imaginatur se frustra implorare auxilium à Deo: fitq; in magnis afflictionibus blasphemus, & querit consilia contra mandatum Dei, sicut Saul rex consuluit veneficā 1. Reg. 28. Talia peccata veniunt ex impatientia, & sunt contra primam tabulam: deinde aduersus homines dolor iniuriae patit odium, incitat ad vindictam: qua ex re sæpè fuit non solum priuatæ dissensiones & simultates, sed etiam seditiones, publici motus, minæ incendiorum, indictiones bellorum, &c. atq; sic peccatur in secundam tabulam.

Necessaria igitur est patientia in aduersis coram Deo: primò, ut fidem & obedientiam retineamus: deinde, propter tranquillitatem Ecclesiæ & Reipub, coram hominibus: postremò, propter priuatam tranquillitatem: nam qui alium persequitur in corpore, secundū Augusti. se ipsum in mente cruciat & persequitur. Statuendum est igitur, animi omnia supplicia & omnes cruciatus & iniurias potius perpeti, quæ propter priuatam iniuriam perturbare publicā tranquillitatem. Sed Philosophia hæc ignota est Doctribus & Principibus. Ideò priuatis affectibus inangentes illi, scriptis maledicis alter alterum intectantur: hi verò publicas discordias & bella mouent &c. Porro patientia magnum habebit præmiū apud Deum. Psal. 9. inquit Dauid: Patientia pauperum non peribit in finem. Videtur aliquando carnalibus periire, sed in finem non peribit. Sic dicitur Job quartus:

Vbi

Vbi est patientia tua? sunt enim patientes terra bona, Lucæ 8. quæ semen verbī diuini fructificat in patientia, nempē fructus Euangelij tandem accipiuntur à D E O, qui hīc in patientia verbum Dei retinent & custodiunt, quantumcunque etiam saeuia mundus. & Christus consolatur Matthæi 5. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum; &c.

CAPVT III.

A R G V M E N T A.

1. *De humilitate Christiani hominis, & quid sit.*
2. *Quarè Christianus debeat humiliari.*
3. *Qui sint fructus humilitatis.*

PRIMO, humilitas est voluntaria & exilis reputatio de seipso propter Deum. humiliavit enim se Christus propter nos, cum esset Deus, formam servi accepit, ad Philippen. secundo. Ergo propter ipsum & è diuerso debemus meritò humiliari, & non de nobisipsis alta sentire, Romanor. 12. docet enim Christus & iubet, ut ipsum in hoc imitemur. Matthæi 11. Discite à me, qui mitis sum & humiliis corde. Est enim haec virtus humilitas contraria vitio superbiae. Nam superbia semper eligit quod extra est, ut videatur ab hominibus: at humilitas eligit quod intus est, sicut Apostolus dicit 2. Corinthior. primo: Gloria nostra haec est, testimonium conscientiae nostræ, ideo Sapiens Ecclesiast. 33. Quanto maior es, tanto te humiliatur in omnibus, & Petrus iubet 1. Petr. quinto: Humiliamini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis. Deus enim humilia respicit in cœlo & in terra, & alta à longè cognoscit, & respexit De

KK us in